

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : พระครูสังฆกิจโสภณ (หมายม้น)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาสังคม)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผศ. ดร., นธ.เอก, ป.ธ.๔, พธ.บ. (เกียรตินิยม),
M.A., Ph.D. (Sociology)

: อาจารย์ ดร.บัว พลรัมย์, พธ.บ., M.A., Ph.D. (Social Science)

วันที่สำเร็จการศึกษา : ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๙

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ๓ ประการ ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และ ๓) เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน ๕๕๒ คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยการใชสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง ๒๓๙ คน วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD.) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๐ คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ทั้ง ๔ ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ๓.๐๓ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

๒. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย และอาชีพผู้ปกครอง ต่างกันมีความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัด

เบญจมาบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน ส่วนนักเรียนที่มีอายุ ระดับชั้นเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม ต่างกัน มีความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

๓. ปัญหา และอุปสรรค ในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ช่วงเวลาพักเปลี่ยนคาบเรียนน้อยเกินไปจึงเข้าเรียนตามรายวิชาไม่ทัน คุณครูสอนไม่เข้าใจทำให้ไม่อยากเข้าเรียน ขาดความรับผิดชอบต่อที่บ้าน หรือรายงานที่คุณครูมอบหมายให้ส่งตามเวลา ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นบ่อยครั้งที่นักเรียนประพฤติดีกฎระเบียบที่โรงเรียนตั้งไว้ ขาดการรักษาเวลาในการมาเรียนเนื่องจากปัญหาการติดจึงมาเรียนสาย ขาดความรับผิดชอบต่องานในบ้านที่ได้รับมอบหมายจากผู้ปกครอง ขาดการเชื่อฟังคำสั่งว่ากล่าวตักเตือนจากผู้ปกครอง ติดเพื่อนจนลืมหางานบ้านที่ผู้ปกครองมอบหมายให้ ขาดความมีน้ำใจ หรือเสียสละเวลาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ขาดการห้ามหรือไม่กล้าตักเตือนเพื่อนเมื่อเห็นเพื่อนสูบบุหรี่ในโรงเรียนเพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องของตน ขาดการสนับสนุนจากทางโรงเรียนเพื่อให้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชนหรือสังคมที่จัดขึ้นในชุมชนบริเวณใกล้โรงเรียน